

List za pametne, dobrovoljne, kritične...

PAROLA TEDNA

KONČNO IMAMO SREČNEGA PREDSEDNIKA

Končno rešitev brez arbitražnega sporazuma

Vlada RS je po dveh letih končno pričela z delom. Še posebej se je angažiral minister vseh ministrov in ob vseh kritikah arbitražnega sporazuma s sosednjo Hrvaško je tu najnovejši predlog RS. Borut je Jadranki predlagal zamenjavo polovice Piranskega zaliva za Goli otok. Kako bo potekal koridor do otoka še ni znano, je pa res, da vse politične opcije v državi že na veliko rišejo zemljevide in koridorje. Slovenija namerava v primeru uspešnih dogovorov s sosednjo Hrvaško otok uporabljati v enake namene kot v bivši skupni državi ter na njem naseliti avtohtono prebivalstvo. Ali bodo bodoči naseljenci s seboj lahko vzeli nakradeni kapital ni znano, je še sporočila **SPA** (satirična pavlihova agencija)

Zadnja novica

Kot poročajo tuje agencije, znaša izkupiček Pahorjevega obiska v ZDA za Američane dve izpahneni rami in eno poškodovano vratno vretence, za Slovence pa 3 zaporniki iz Guantanamo. Američani so končno spoznali, da s slovenskimi Martini Krpani ni šale.

SPA

**ZA VLADO PREDLAGAMO
PRISILNO PORAVNAVO
OD NJE BOMO TAKO DOBILI SAMO 30%
NEUMNOSTI**

KLOŠAR IN GOSPOD

Od nekdanj vsak petek, gospoda počaka,
da v roke, kot vedno, mu da dvajsetaka.
Že leta tako je in klošar naš Pepe,
spoštuje gospoda, ki polni mu žepe.
A zadnjih par petkov, gospod se pokvari,
le evro al' dva mu ob petkih podari.

»Nič več dvajsetaka?« ga vpraša naš Pepe
»Naj spet le z drobižem si polnim te žepe?«
Gospod mu pojasni: »zdaj hišo gradim,
v zidove zabijem prav vse kar dobim.
Še sebi privoščim bolj malo veselja,
je hiša končana, edina mi želja.«

»Prekleta morala, ki šla je po gobe,
v tej ljubi državi prav vse je narobe.
Le kakšni ljudje ste in humanitarci,
če ves čas vas mikajo tuji denarci?
Ni s tabo nič bolje, prekleti tajkun,
postavil boš hišo na moj si račun!«

Francka Neprešerna

Tajkun, kaj mu mar, za znoj krvavi,
ki ga delavec za bedno mezdo lije,
za sindikatom vlada več se mu v bran ne stavi;

končano upanje je marsiktero,
ubupa reka v Kranji Korotani
prelita, gorja napolnila bi jezero.

Na cesti so v bojih pokončani,
trum srčnih delavcev in njih družine,
od pravne države goljufani.

Zdaj dela najšibkejši med občani,
ostareli in taki, ki komaj še živijo,
za tiste, ki mislijo, da so od Boga poslani.

Bojuje se ponižan v državi
za košček kruha, za družino,
a na cesto zdaj lahko ga vsak postavi.

V vseh večjih krajih vidiš razvalino,
tovarne, ki so delavce hranile,
v njih vidiš nekdanjo delavsko lastnino.

Devet jih pride na enega, ki sploh še dela,
in sproti pišejo zakone take,
da sami nikoli ne ostanejo brez jela.

Visoke odre si oblast postavlja,
nabija dvake in pravice seka,
odvzema upe, ki vredne so človeka.

Na cesto zdaj lahko te vsak postavi,
tam so že trume delavnega ljudstva,
zakonodaja se jim več v bran ne stavi.

Ko s svojimi žulji služi ta tujo lastnino
da bi nahranil lačna usta,
a v resnici za tajkunske veličino.

Saj delavec še pomni zgodovino,
ko z delom se je dalo preživeti,
socialno varnost, zdravo domovino.

ŠPIK-jr

Iz človeka so naredili razvalino,
ki ponižan gre na Karitas,
veličina pa ropa državno lastnino.

Še država lastniku le pomaga,
delavno ljudstvo pa z lažmi tolaži,
upajoč, da še pred penzijo omaga.

Gradove enim drugim ne kozarca mleka,
ko človek izkorišča že človeka - brata
kako strašna slepota je človeka.

Od lakote pokleka že uboga raja
in država dopušča te kršitve,
ni plače več le delo ji ostaja.

Je na minimalcu jih že več od polovice
in vi, ki smo vas volili
krivi ste za vse krivice.

Lahko je pametovati v sobi konferenčni
vam samozvanim malikom,
da z delom nismo konkurenčni.

Poslušati nebuloze dragega Svetlika,
da s tristo evri da se preživeti,
saj se ga stiska človeka še ne dotika.

Ker proračun mu več za mobi daje,
kot mesečni dohodek je njegove raje,
kje so tu človekove pravice.

Saj človek več ni njihovo poslanstvo
denar postal je Bog resnice
in vaš malik je tržno gospodarstvo.

Izčrpanih nemočnih je že več od polovice,
njih ki so izgoreli za obljube lažne
kdo kriv bridkosti je velike
naj pokaže svoje blede lice.

MORALNA OBVEZA

Hvala bogu, da imamo tako modrega in zavednega ministra vseh ministrov, sicer sploh ne bi vedeli, mi vrli Slovenci, kaj je moralno obvezujoče. Hvala, veliki B, da nam tako na široko odpiraš oči. Seveda si zato moral v Ameriko in davkoplačevalci so ti z veseljem plačali to pot.

Končno vemo, da je naša moralna obveza, da Hildi plačamo njeno hišo in dolgove, saj smo vendar sami zahtevali, da se zadeva z Vegradom reši. Sami smo hoteli stečaj in imamo zdaj moralno obvezo da to tudi plačamo. Seveda je enaka moralna obveza, da poplačamo vse tajkunske kredite in bančne mahinacije, pokradene milijone ter tranzicijske kraje. Sami smo hoteli, da se vse to že enkrat razreši in najmanj, kar nam naša morala nalaga je to, da mirno plačamo, na vladi je le, da sprejme primerno zakonodajo, ki nam bo to moralno obvezo pocuzala iz naših žepov.

BIG B...

THE FIVE MAFIA FAMILIES

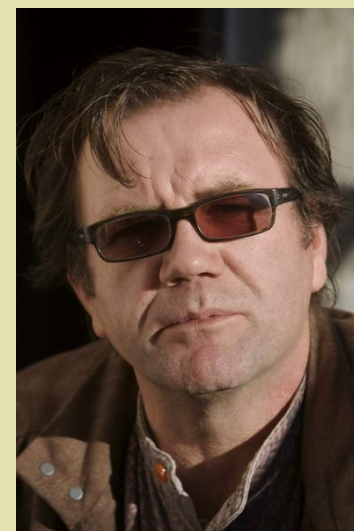
tajkuni, preštejte se!

Tečka

Stran Franja Frančiča

Franjo Frančič, slovenski pesnik, pisatelj in dramatik

Pavliha si šteje v čast imeti v svojih vrstah tako pomembne ustvarjalce!

Vrnitev gospoda Pina

Kaj se je zgodilo ta tranzicijska, famozna leta od kar je gospod Pino izginil in javnega in političnega življenja?

Je Pino postal žrtev udgomafije, sekte Megleni bratje, je postal izbrisani?

Ali, kar je še veliko huje, je postal izdajalec slovenskega naroda: abstinent?!

Nič od tega drage moje bralke, dragi moji bralci, tovarišice in tovariši, kako da kažem,

situacija je jako složena, bit če bolje ali malo kasnije (J.B.Tito).

Seveda so prišli novi neizživeti uredniki, zamenjala se oblast, ki gre vsem v slast, menjali so letni časi, vse je napredovalo, gospodarska rast, inflacija, samo gospod Pino je ostal trdno enak, kot je trdna istrska zemlja.

Orko dio, alora mone, ma kaj ne veste, da je ta čas o meni izšla knjiga Barufa in kažin, pri založbi Delirične sanje, pri tisti moni od mone Zavrtanem Dinu? Ma kaj ne veste, šturli moji, opice moje, da zdaj živim zdravo v skladu z naravo?! Namesto štirideset cigaret na dan jih pokadim trideset, kadim povsod, tudi v zdravstvenem domu, saj jih moj zdravnik dr.Karič pokadi pet več na dan! Orko dio, tri bote jebote, mar ne veste, da je moja erekcija še vedno trda in pokončna, da bambine jokcajo, ko jih dobim v roke, pardon, med noge?! Mar ne veste, da ne pijem več čarobne rude in fičota, samo še malvazijo istriano, ki jo prideluje moj amiko Dino, ki še vedno vozi legendarni traktorček Tomo Vinkovič, pogon na štiri kolesa?! Istra vam materina, mar vam še ni jasno, da se tudi pri edinem čistokrvnem Istrijanu Dževaldu Šečerbegoviću ni nič spremenilo, razen da namesto športne prognoze igra športni stavo. E, majku ti tvoju Pino, pijanice jedna, znaš ti ko je Jubilo Iwata, japanska prve liga, znaš ti za švedski klub Lulea, pa znaš, da sam pogodio pet nula NHL američkog hokeja te budale američke? me pijano sprašuje. Vam ni jasno ve žabe pokonci postavljene, da je moj osebni tajnik Kva, kva Franjola še vedno občasni pivec in moj osebni tajnik v veliki moralni in etični krizi, moooooone! In, oroko dio, mar vam ni jasno, da je Pino večten, da ne bo nikoli umrl, banda prekleta, kdo mi kaj more, jaz sem svoj smisel življenja že davno našel!

Zakriči in omahne za šankom oltarjem, ker je osmič ta teden spil preveč psihostabilizatorja.

Da, drage moje tovarišice, tovariši, tajkuni, raja, čreda uboga, ovčice moje, revčki moji, lahko vam rečem, lahko vam zagotovim, da se bo gospod Pino znova javljal, če bo vse po sreči enkrat tedensko s svežimi novicami iz začasno osvobojenega ozemlja Istre.

Seveda pa, vse je v božjih rokah, v rokah naše vlade, manekena predsednika, predsednikov strank, prisklednikov in predvsem od podatka koliko bomo spili. Ker dragi tovariši, spoštovane tovarišice, padalci, kirurgomehaniki, managerji do popka gnili, delavci, kmetje, uradniška sodrga, pripravite se, če je kaj pomembno v življenju, je pomembno le eno:

Koliko in kaj spiješ!

Vsaj tako je zapisano v evangeliju po gospodu Pinu.

Zatorej, na zdravljenje, pardon, na zdravje, kolikor ga je še ostalo.

V zdravniško ordinacijo pride mož v belem, kmalu za njim vstopi

nekoliko nervozna gospa.

- Kar naprej, kaj je z vami? vpraša mož v belem.

- Ah nič nerodno mi je povedati, veste, jaz, jaz ne doživim orgazma! izdavi gospa.

- A tako, reče mož v belem, kar slecite se prosim.

Gospa se sleče, nekoliko se upira, ko jo mož otipava, zleze na njo in opravi svoje.

- Je bilo dobro? vpraša.

- Ne, nič nisem čutila, prizna gospa.

- Počakajte na kolega, ta je mojster tega posla, jo tolaži.

Pride drugi mož in jo otipava, zleze na njo in malo dalj časa poonegavi.

- Je bilo dobro? vpraša prvi mož v belem.

- Ne, nič nisem čutila, prizna gospa.

- A tako, pa poskusimo z našim kolegom, ki je pravi specialist.

Pride tretji mož, jo otipava in obdeluje več kot pol ure.

- Je bilo dobro? vpraša prvi mož v belem.

- Ne, ne, žal mi je, resnično nisem nič čutila, skesano reče gospa.

- Ah, če je pa tako, pridite naslednji teden, ko so zdravniki, ta teden

smo samo malarji, zaključni seanso mož v belem.

ČEMU SMO SE SMEJALI PRED 40 LETI

KAJ PA DANES?

NI RAZLIKE!